

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce:

VODÁRENSKÁ AKCIOVÁ SPOLEČNOST, a.s.

IČO: 49455842

sídlem Soběšická 820/156, Lesná, 638 00 Brno

zastoupen advokátem Mgr. Markem Vojáčkem

společníkem HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář

sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Ministerstvo zemědělství České republiky

sídlem Těšnov 17, 117 05 Praha 1

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: **Městys Luka nad Jihlavou**

sídlem 1. Máje 76, 588 22 Luka nad Jihlavou

zastoupené advokátkou JUDr. Boženou Zmátlovou

sídlem Dvořákova 1927/5, 586 01 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 1. 2018, č. j. 77038/2017-MZE-15111,
sp. zn. 59VH744/2017-15111

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství České republiky ze dne 3. 1. 2018, č. j. 77038/2017-MZE-15111, sp. zn. 59VH744/2017-15111, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 342 Kč, a to k rukám Mgr. Marka Vojáčka, advokáta a společníka společnosti HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 2. 3. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného (dále též „ministerstvo“) ze dne 3. 1. 2018, č. j. 77038/2017-MZE-15111, sp. zn. 59VH744/2017-15111 (dále též „napadené rozhodnutí“ či „rozhodnutí ministerstva“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce i osoby zúčastněné na řízení a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství (dále též „správní orgán prvního stupně“ či „krajský úřad“) ze dne 15. 11. 2016, č. j. KUJI 82279/2016, sp. zn. OŽPZ 2245/2016 Bl-18 (dále též „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“ či „rozhodnutí krajského úřadu“).
2. Správní orgán prvního stupně jakožto příslušný krajský úřad podle § 28 odst. 2 písm. a) a § 30 zákona č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích), ve znění účinném do 30. 6. 2017, rozhodl podle § 6 odst. 7 zákona o vodovodech a kanalizacích tak, že výrokem I. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušil rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odbor lesního a vodního hospodářství, ze dne 26. 4. 2004, č. j. KUJI 6421/2004 OLVHZ, KUJIP007JCV1, ve znění (i) rozhodnutí ze dne 18. 1. 2012, č. j. KUJI 4319/2012, sp. zn. OLVHZ 127/2012 Bl-2, a (ii) rozhodnutí ze dne 8. 10. 2013, č. j. KUJI 67965/2013, sp. zn. OLVHZ 1802/2013 Pa-2, kterým bylo žalobci vydáno povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod Luka nad Jihlavou (dále též „povolení k provozování“). Výrokem II. svého rozhodnutí stanovil správní orgán prvního stupně podle § 74 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vykonatelnost tohoto rozhodnutí ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o povolení k provozování specifikovaného majetku pro nového provozovatele, nejdříve však ke dni 1. 1. 2017.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nejprve obecně konstatoval, že napadené rozhodnutí napadená v celém jeho rozsahu ve všech jeho výrocích. Konkrétní důvody vymezil následovně.
4. Měl za to, že od počátku správního řízení nebyl jasně a určitě vymezen jeho předmět, tj. vodohospodářský majetek, pro který měl žalobce údajně přestat splňovat podmínky pro povolení k provozování dle § 6 zákona o vodovodech a kanalizacích. V průběhu řízení byl předmět i důvod řízení opakovaně měněn, což podstatným způsobem zkrátilo možnost žalobce se náležitě vyjádřit k předmětu řízení a důvodům jeho zahájení. Krajský úřad i žalovaný (navíc odchýlně od oznámení o zahájení řízení) identifikovali předmět řízení v rozporu se zákonem o vodovodech a kanalizacích pouze identifikačním číslem majetkové evidence (dále též „IČME“) a vybranými údaji z majetkové evidence dle § 5 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích. Z daného vymezení však není jasné, jaké kanalizace na území

osoby zúčastněné na řízení takto vymezený předmět řízení zahrnuje. Nejasný a neurčitě vymezený předmět řízení je podstatnou vadou řízení, kterou byl žalobce podstatným způsobem zkrácen na svých procesních právech.

5. Dále měl žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost. Dle jeho názoru nelze, a to právě z důvodu nedostatečného vymezení předmětu, z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ani z napadeného rozhodnutí určitě a jasně dovodit, pro jaké konkrétní kanalizace povolení k provozování zaniklo, tj. zda pouze pro kanalizace, k nimž existovalo právo hospodaření, nebo i pro kanalizace užívané na základě nájemní smlouvy, a z jakého konkrétního důvodu zaniklo. Skutečnost, že ministerstvo ani krajský úřad neměli jasno v tom, ohledně jakých kanalizací se řízení vlastně vede a zánik či existenci jakých smluvních vztahů mezi vlastníkem a provozovatelem vodovodu a kanalizace ve smyslu § 6 odst. 2 a § 8 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích má být v řízení řešena, se projevuje i v odůvodnění napadeného rozhodnutí a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
6. Podle názoru žalobce nebyly naplněny podmínky pro provedení řízení o zrušení povolení k provozování uvedené v § 6 odst. 7 zákona o vodovodech a kanalizacích ve vztahu k majetku osoby zúčastněné na řízení v tzv. právu hospodaření Svazu vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO (dále též „Svazek“). Žalobce má totiž s osobou zúčastněnou na řízení stále uzavřenou smlouvu o provozování dle § 8 odst. 2 zákona o vodovodech a kanalizacích. Tato provozní smlouva žalobce i po vystoupení osoby zúčastněné na řízení ze Svazku opravňuje provozovat kanalizační stoky a čistírny odpadních vod ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení, které byly vloženy do hospodaření Svazku za trvání členství osoby zúčastněné na řízení ve Svazku. Napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném skutkovém a právním posouzení otázky existence a trvání smluvního vztahu dle předmětné provozní smlouvy k majetku osoby zúčastněné na řízení (vloženého do hospodaření Svazku) po vystoupení osoby zúčastněné na řízení ze Svazku. Žalovaný nevzal v úvahu, že smluvní vztah z provozní smlouvy ve vztahu k majetku s právem hospodaření po vystoupení osoby zúčastněné na řízení ze Svazku přechází na osobu zúčastněnou na řízení, a to s ohledem na institut přechodu práv a povinností ve smyslu ustanovení § 680 odst. 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník z roku 1964“). V případě zániku práva hospodaření Svazku k předmětnému majetku se tak osoba zúčastněná na řízení v důsledku přechodu stala stranou dané provozní smlouvy ve vztahu k tomuto majetku. Z tohoto důvodu jsou napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně nezákonná.
7. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobce také spatřoval v nedostatku jeho důvodů. Žalovaný se dostatečně nevypořádal s námitkou přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na vystoupivší osobu zúčastněnou na řízení. Žalovaný se zabýval výlučně otázkou zániku práva hospodaření Svazku k majetku osoby zúčastněné na řízení, nikoliv otázkou trvání či zániku smluvního vztahu žalobce k tomuto majetku. Napadené rozhodnutí tak neobsahuje úvahy a závěry, na základě kterých žalovaný odmítl námitku přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na osobu zúčastněnou na řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v rámci svého vyjádření ze dne 31. 5. 2018, které zdejšímu soudu došlo téhož dne, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K samotným žalobním námitkám nad rámec obsahu napadeného rozhodnutí uvedl následující.

9. V první řadě se neztotožnil s názorem žalobce spočívajícího v tom, že nebyl dostatečně vymezen předmět řízení. Evidence IČME představuje nejspolehlivější a nejpřesnější dostupný nástroj na vymezení prvků vodohospodářské infrastruktury. To, zda osoba zúčastněná na řízení předmětný majetek dále označila též smluvními tituly, na jejichž základě byly části infrastruktury zřízeny nebo svěřeny Svazku, je s ohledem na využití IČME nevýznamné. Z obsahu rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vyplývá, že předmětem řízení byla infrastruktura v rozsahu dle ústřední majetkové evidence.
10. Žalovaný připustil, že námitce přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na osobu zúčastněnou na řízení nebyl v rámci napadeného rozhodnutí věnován takový prostor, jako ostatním. Věcně se k tomuto argumentu žalovaný vyjádřil tak, že při zkoumání přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na osobu zúčastněnou na řízení nelze vycházet z ryze soukromoprávního charakteru dané provozní smlouvy. Tato představa totiž neodpovídá skutečnosti, a sice řadě podmínek a požadavků kladených na takovou smlouvu zákonem o vodovodech a kanalizacích. Proto nelze souhlasit s žalobcem v tom, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278, představuje ucelené vyřešení otázky přechodu práv a závazků ze smlouvy na vystoupivší vlastníky infrastruktury. Nelze tak především ustoupit od aplikace principů vyřčených Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 35/2013-50.

IV. Replika

11. Žalobce v replice doručené zdejšímu soudu dne 13. 8. 2018 konstatoval, že nesouhlasí se závěry žalovaného uvedenými v jeho vyjádření k žalobě ve vztahu k povaze evidence IČME. IČME vodohospodářskému majetku přidělují sami vlastníci ve vlastních majetkových evidencích, které mají povinnost podle § 5 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích vést. Majetkovou evidenci pro totožný majetek pak může vést současně více osob (vlastník, osoba, jíž svědčí právo hospodaření, nebo pro některou z těchto osob provozovatel majetku). V ústřední evidenci nejsou evidovány informace o přesné poloze a prostorovém umístění jednotlivých sítí. Žalovaný ve vybraných údajích majetkové evidence dostává pouze informace o délkách sítí, průměrech sítí a jednotlivých materiálech. U identifikace vlastnictví by měl být vždy stěžejním příslušný právní titul k danému vodohospodářskému majetku, případně konkrétní kolaudační rozhodnutí. Žalovaný ovšem v napadeném rozhodnutí vychází výhradně z identifikace prostřednictvím IČME, aniž by zohlednil věcné námitky žalobce týkající se nejasnosti předmětu řízení, což činí napadené rozhodnutí (i rozhodnutí krajského úřadu) nezákonné.
12. V souvislosti s námitkou nedostatečně určité vymezení předmětu správního řízení žalobce zejména upozornil na skutečnost, že v jiném rozhodnutí vymezil krajský úřad stejný předmět odlišně. Zatímco v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterým bylo zrušeno povolení k provozování předmětného vodohospodářského majetku osoby zúčastněné na řízení, je uvedena délka kanalizací osoby zúčastněné na řízení 17.185 m, v následném rozhodnutí o udělení povolení k provozování jiné osobě je uvedena délka kanalizací osoby zúčastněné na řízení 17.843,51 m. Rozdíl v délkách kanalizací tak činí 658,51 m, přičemž v mezidobí nedošlo k vybudování nových kanalizací či převodu vlastnictví k části již zbudovaných kanalizací. K této nejasnosti přitom došlo u vodohospodářského majetku, který je identifikován totožným IČME.
13. Ve vztahu k námitce trvání provozní smlouvy, resp. přechodu závazků z provozní smlouvy na osobu zúčastněnou na řízení ve vztahu k majetku ve vlastnictví osoby

zúčastněné na řízení po ukončení jejího členství ve Svazku, žalobce setrval na svých názorech uvedených v žalobě.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

14. Osoba zúčastněná na řízení v rámci svého vyjádření ze dne 7. 11. 2018, které zdejšímu soudu došlo téhož dne, navrhla, aby soud žalobu zamítl.
15. Měla za to, že předmět řízení byl stanoven dostatečně. Závěry žalobce o tom, že je nezbytné, aby již v oznámení o zahájení správního řízení byl vodohospodářský majetek bezesporně identifikován nejen pomocí IČME, ale též podle smluvních titulů a majetkových práv k jednotlivým částem vodohospodářského majetku, nejsou v řízení o zrušení povolení provozování právně relevantní, resp. se jedná o požadavek nadbytečný.
16. Dále nesouhlasila ani s tím, že by měla být na základě svého vystoupení ze Svazku stranou provozní smlouvy. Pokud by tomu tak skutečně bylo, náleželo by jí nájemné a jiná práva plynoucí z této smlouvy. Žalobce žádným způsobem osobě zúčastněné na řízení nájemné nehradil a neplnil ani jiné povinnosti vyplývající pro něj z této smlouvy vůči osobě zúčastněné na řízení, a tím sám své argumentační konstrukce popírá. Vystoupením osoby zúčastněné na řízení ze Svazku došlo k zániku výše uvedené provozní smlouvy ohledně části majetku ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení a žalobce tak nemá právní titul, na základě kterého by byl oprávněn provozovat předmětný vodohospodářský majetek.

VI. Posouzení věci krajským soudem

17. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Tímto postupem soud dospěl k názoru, že žaloba je důvodná a na základě § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez nařízení jednání napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.
18. Ze správních spisů poskytnutých zdejšímu soudu žalovaným vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti.
19. Žalobce jako provozovatel a nájemce uzavřel dne 17. 12. 1996 s dobrovolným svazkem obcí Svaz vodovodů a kanalizací JIHLAVSKO (dále též „Svazek“) jako vlastníkem a pronajímatelem smlouvu o provozu vodovodů a kanalizací, o nájmu vodovodů a kanalizací, o správě a rozvoji majetku vodovodů a kanalizací pro veřejnou potřebu (dále též „provozní smlouva“, viz poř. č. 17/2 správního spisu).
20. Mezi účastníky řízení před soudem, jak vyplývá ze správního spisu a následně i z podání účastníků řízení před soudem, není sporu o tom, že osoba zúčastněná na řízení byla jednou ze zakládajících členů Svazku. Stejně tak mezi nimi není sporu o tom, že osoba zúčastněná na řízení ke dni 31. 12. 2014 své členství ve Svazku ukončila.
21. Rozhodnutím Krajského úřadu Kraje Vysočina, odbor lesního a vodního hospodářství, ze dne 26. 4. 2004, č. j. KUJI 6421/2004 OLVHZ, KUJIP007JCV1, bylo žalobci vydáno povolení k provozování kanalizace a čistírny odpadních vod Luka nad Jihlavou (dále též „povolení k provozování“). Vodohospodářský majetek ve vlastnictví osoby zúčastněné na

řízení, ke kterému bylo povolení k provozování uděleno, byl identifikován také pomocí identifikačního čísla majetkové evidence, a to IČME 6105-588703-00286192-3/1 (kanalizační stoka Luka nad Jihlavou) a IČME 6105-588703-00286192-4/1 (čistírna odpadních vod Luka nad Jihlavou).

22. Dne 4. 3. 2016 bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno podání označené jako „Žádost Městyse Luka nad Jihlavou o změnu, případně zrušení povolení v části rozhodné k provozování ČOV a kanalizace, jež jsou vlastnictvím Městyse Luka nad Jihlavou a v provozování VODÁRENSKOU AKCIOVOU SPOLEČNOSTÍ, a.s.“, v níž osoba zúčastněná na řízení správnímu orgánu prvního stupně sdělila, že ke dni 31. 12. 2014 vystoupila ze Svazku a označila vodohospodářský majetek ve svém vlastnictví. V návaznosti na uvedené skutečnosti podala osoba zúčastněná na řízení správnímu orgánu prvního stupně podnět ke zrušení povolení k provozování dle § 6 odst. 7 zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť dle jejího mínění přestal žalobce splňovat podmínky pro povolení k provozování kanalizací dle § 6 odst. 2 písm. b) téhož zákona, jelikož v dané době neměl uzavřenou smlouvu s vlastníkem předmětného vodohospodářského majetku, která by jej opravňovala provozovat.
23. Dne 29. 8. 2016 zahájil krajský úřad správní řízení. V oznámení o zahájení správního řízení z moci úřední ze dne 24. 8. 2016, č. j. KUJI 62301/2016, sp. zn. OŽPZ 2245/2016 Bl-1, bylo uvedeno, že krajský úřad zjistil, že stávající provozovatel, tj. žalobce, nesplňuje podmínky pro vydání povolení k provozování kanalizace a ČOV Luka nad Jihlavou uvedené v § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích, zejména to, že není doložena písemná dohoda vlastníků kanalizací provozně souvisejících podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích.
24. Dne 20. 9. 2016 proběhlo před správním orgánem prvního stupně ústní jednání, ze kterého byl pořízen protokol (viz poř. č. 5 správního spisu). V tomto je uvedeno, že z důvodu existence majetku různých vlastníků, který na sebe funkčně navazuje, krajský úřad zjistil, že žalobce jako stávající provozovatel nesplňuje podmínky pro vydání povolení k provozování kanalizace a ČOV Luka nad Jihlavou uvedené v § 6 odst. 2 písm. b) zákona o vodovodech a kanalizacích, zejména není doložena dohoda vlastníků kanalizací provozně souvisejících podle § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích. Jako další důvod pro vedení řízení správní orgán prvního stupně v protokolu uvedl, že žalobce není vlastníkem majetku vedeného pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1, přičemž ani nemá uzavřenou s vlastníkem tohoto vodohospodářského majetku smlouvu.
25. Součástí správního spisu je také výpis z ústřední evidence vybraných údajů majetkové a provozní evidence za rok 2015 vedené dle § 5 odst. 3 až 6 zákona o vodovodech a kanalizacích žalovaným o vodoprávním majetku nacházejícím se na území osoby zúčastněné na řízení. Výpis tak obsahuje také vybrané údaje majetkové evidence o vodoprávním majetku evidovaném pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1.
26. Osoba zúčastněná na řízení dne 27. 9. 2016 předložila správnímu orgánu prvního stupně vyjádření, ve kterém mimo jiné označila (a přiložila jejich kopie) právní tituly, ze kterých má vyplývat bližší vymezení vodohospodářského majetku, ke kterému dovozuje své vlastnické právo.

27. Dne 30. 9. 2016 podal vyjádření k řízení o zrušení povolení k provozování Svazek, v němž mimo jiné nesouhlasil s tím, jakým způsobem osoba zúčastněná na řízení označila určitý vodohospodářský majetek za své vlastnictví. Svazek měl za to, že majetek vymezený v dohodách o převodu investorství a smlouvách o převodu hmotného majetku, je ve vlastnictví Svazku, který je vedený pod IČME 6105-688703-48460915-3/1.
28. Správní orgán prvního stupně vydal dne 15. 11. 2016 rozhodnutí, kterým žalobci zrušil povolení k provozu s tím, že odkázal na identifikaci majetku v povolení k provozu (tj. zejména odkazem na IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1). Dále jej upřesnil údaji uvedenými v ústřední evidenci vybraných údajů majetkové a provozní evidence za rok 2015.
29. Dne 30. 11. 2016 podal proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně žalobce odvolání, které doplnil dne 27. 2. 2017 a 29. 11. 2017 v návaznosti na vydání rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278.

Nedostatečné vymezení předmětu řízení

30. Zdejší soud nejprve přistoupil k posouzení žalobní námitky nedostatečného vymezení předmětu řízení, tj. vodohospodářského majetku (zejména pak konkrétních úseků kanalizace), pro který bylo povolení k provozování zrušeno.
31. Dle § 5 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích je vlastník vodovodu nebo kanalizace povinen na své náklady zajistit průběžné vedení majetkové evidence svých vodovodů a kanalizací. Vlastnické vztahy k vodovodům a kanalizacím, jakož i k vodovodním přípojkám a kanalizačním přípojkám se nezapisují do katastru nemovitostí. Na majetkovou evidenci vodovodů a kanalizací se nevztahuje zákon o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.
32. Podle § 5 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích vybrané údaje z majetkové evidence vodovodů a kanalizací a z jejich provozní evidence, stanovené prováděcím právním předpisem, je vlastník vodovodu nebo kanalizace povinen bezplatně předávat v elektronické podobě a ve stanoveném formátu územně příslušnému vodoprávnímu úřadu, a to každoročně vždy do 28. února za předcházející kalendářní rok.
33. Dle § 5 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích vodoprávní úřad zpracuje údaje, které mu byly předány podle odstavce 3, za celý svůj územní obvod a předá je vždy do 31. března v elektronické podobě a ve stanoveném formátu příslušnému ministerstvu k vedení ústřední evidence vybraných údajů o vodovodech a kanalizacích podle odstavce 5.
34. Komentářová literatura pak k povinnosti vedení majetkové evidence uvádí, že „[p]ovinností vlastníka je vedení evidence zajistit, samotné vedení evidence může být na základě dohody přeneseno na provozovatele nebo třetí osobu. Vlastník se však ani v případě, že evidence je vedena ze strany provozovatele nebo třetí osoby, nemůže zprostit odpovědnosti za zajištění jejího vedení.[...] Zápis do majetkové evidence má pouze informativní hodnotu a samotný zápis či vyškrtnutí majetku z majetkové evidence nemá jakýkoliv vliv na vlastnické vztahy k němu a případně jiná evidovaná věcná práva.” (NOHEJL, Lukáš a kol. *Zákon o vodovodech a kanalizacích: komentář*. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2015, s. 58).
35. Ustanovení § 6 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích stanovuje, že v povolení k provozování vodovodu nebo kanalizace, popřípadě jeho změně, krajský úřad uvede údaje provozovatele, údaje o odborném zástupci provozovatele, provozovaný majetek uvedený

identifikačními čísly majetkové evidence vodovodů nebo kanalizací, pro které se povolení k provozování vydává, a to v souladu s majetkovou evidencí vedenou podle § 5 odst. 1 v rozsahu uvedeném v žádosti o povolení k provozování.

36. Z podnětu osoby zúčastněné na řízení vyplývá, že se jako vlastník vodohospodářského majetku domáhala zrušení, popř. změny rozhodné části povolení k provozování, a to z důvodu vystoupení osoby zúčastněné na řízení ze Svazku a na to navazující absenci dohody, která by opravňovala žalobce k provozování vodohospodářského majetku ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení. K tomu osoba zúčastněná na řízení v podnětu odkázala na smlouvy, dle kterých vložila určitý vodohospodářský majetek Svazku do hospodaření, na dohody o převodu investorství a na dohody o převodu hmotného majetku. Ze znění podnětu pak vyplývá, že osoba zúčastněná na řízení měla za to, že veškerý jí označený majetek je evidován pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1.
37. V podání ze dne 26. 9. 2016, které bylo správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 27. 9. 2016, označila dle jejího mínění veškerý vodohospodářský majetek nacházející se na jejím území, ke kterému dovozovala své vlastnické právo. Neuvedla však, že tento majetek sama eviduje pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1. Jako další podklad pro zrušení povolení k provozu vydaného k provozování majetku vedeného pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1 doplnila, že vypověděla také nájemní smlouvu ze dne 10. 8. 2010, tj. že nájem v ní určeného vodohospodářského majetku skončí dne 31. 12. 2016.
38. V podání ze dne 4. 11. 2016 problematiku toho, jaký majetek spadá pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1, osoba zúčastněná na řízení uzavřela tak, že se jedná o majetek, který odpovídá údajům v majetkové evidenci z roku 2015. Tento je jednoznačně v jejím vlastnictví, což mělo vyplývat i z dalších listin založených ve správním spise.
39. Žalobce měl za nedostatečně zjištěné to, který konkrétní majetek dle správního orgánu prvního stupně spadá pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1. To žalobce vyvozoval především z toho, že na počátku řízení osoba zúčastněná na řízení pod tato IČME zahrnula také ten majetek, který má dle názoru žalobce ve vlastnictví Svazek a vede jej pod jinými IČME (srov. bod 27 odůvodnění tohoto rozsudku). Stejně tak v podnětu absentovalo označení majetku osoby zúčastněné na řízení, který žalobce provozoval v souvislosti s nájemní smlouvou ze dne 10. 8. 2016, a evidoval jej spolu s ostatním majetkem osoby zúčastněné na řízení pod IČME 6105-588703-00286192-3/1. Správní orgán prvního stupně se přitom dle názoru žalobce v průběhu správního řízení ani v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se k těmto rozporům blíže nevyjádřil a při vymezení předmětu řízení použil pouze odkazu na IČME, aniž by bylo jasné, který majetek je pod předmětnými identifikačními čísly evidovaný.
40. Jak však obsahově vyplývá ze všech vyjádření osoby zúčastněné na řízení ve správním řízení, ta v průběhu správního řízení pod majetek, který je veden pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1, přestala vztahovat ten, ke kterému byly uzavřeny smlouvy o dohodách o převodu investorství a smlouvách o převodu hmotného majetku. Naopak tam dále vztáhla ten, ke kterému byla uzavřena nájemní smlouva ze dne 10. 8. 2016. Ve výsledku se tak majetek evidovaný pod IČME 6105-588703-00286192-3/1

a IČME 6105-588703-00286192-4/1 žalobcem shodoval s tím, jak jej chápe osoba zúčastněná na řízení.

41. Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (konkrétně srov. str. 3 – 4) ve vztahu k předmětu řízení vyplývá, že krajský úřad za majetek, který je veden v ústřední majetkové evidenci pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1, považoval ten, který byl osobou zúčastněnou na řízení jako jeho vlastníkem vložen do hospodaření Svazu a majetek ošetřený nájemní smlouvou ze dne 10. 8. 2016 uzavřenou mezi osobou zúčastněnou na řízení a Svazkem. Osoba zúčastněná na řízení toto vymezení ani po pravomocném skončení správního řízení dále nijak nerozporovala (srov. např. vyjádření osoby zúčastněné na řízení k žalobě).
42. Nadto je nutné zdůraznit, že údaje, kterými správní orgán prvního stupně blíže vymezil předmět řízení, tj. kanalizaci a ČOV na území osoby zúčastněné na řízení, byly žalovanému prostřednictvím krajského úřadu pro účely vedení ústřední evidence dodávány žalobcem [srov. poř. č. 5/2b) správního spisu]. Osoba zúčastněná na řízení pak ani jednou v průběhu řízení neuvedla, že pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1 sama eviduje jiný vodohospodářský majetek, než žalobce, resp. že by si sama vedla duplicitní evidenci majetku podle § 5 zákona o vodovodech a kanalizacích.
43. Z uvedeného v bodech 36 - 42 odůvodnění tohoto rozsudku a z obsahu správního spisu tudíž vyplývá, že sporným majetkem, ke kterému jak Svazek, tak osoba zúčastněná na řízení dovozují své vlastnické právo, je ten vedený pod jinými IČME, zejména IČME 6105-688703-48460915-3/1 (srov. také bod 27 odůvodnění tohoto rozsudku). Ohledně toho, jaký majetek spadá pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1 mezi účastníky správního řízení nebylo minimálně v okamžik vydání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně sporu.
44. Krajský soud uzavírá, že v daném případě pro účely zrušení povolení k provozu, které znělo v souladu s § 6 odst. 5 zákona o vodovodech a kanalizacích na majetek označený pomocí IČME, nebylo nutné tento vymezit i pomocí odkazování na nabývací tituly konkrétních částí majetku. Také vzhledem k následné shodě mezi účastníky správního řízení v tom, který majetek spadá pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1, odpovídající údajům uvedených v ústřední majetkové evidenci za rok 2015, má zdejší soud za to, že byl předmět řízení vymezen dostatečně určitě.
45. Odkaz žalobce na jiné správní řízení, ve kterém byl majetek vedený pod IČME 6105-588703-00286192-3/1 a IČME 6105-588703-00286192-4/1 vymezen odlišně, považuje zdejší soud za bezpředmětný. Předmětem nyní posuzované věci totiž není ono žalobcem v replice odkazované řízení vedené o žádosti povolení v provozování vodovodu nebo kanalizace, nýbrž řízení o zrušení povolení k provozování. Krajský soud přitom ani není sto posoudit, zda vymezení předmětu v řízení o udělení povolení k provozování bylo provedeno správně a na základě čeho vznikl rozdíl oproti tomu, jak byl předmět vymezen v nyní projednávané věci.
46. Soud nepovažuje za takovou vadu řízení, kvůli které by mělo být přistoupeno ke zrušení napadeného rozhodnutí, ani tu skutečnost, že předmět řízení byl v průběhu správního řízení upřesňován. Žalobci bylo známo (jak sám uvedl v žalobě), že správní orgán prvního stupně zahájil řízení o zrušení povolení k provozování z důvodu absence dohody ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o vodovodech a kanalizacích, který později (při ústním jednání konaném dne 20. 9. 2016) modifikoval na absenci dohody ve smyslu § 8 odst. 2 zákona o vodovodech

a kanalizací. Vůči této změně důvodu zahájení řízení se žalobce tudíž mohl účinně bránit, a minimálně alespoň v rámci odvolacího řízení. K žádné procesní újmě na straně žalobce tak nedošlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541). Konkretizaci vodoprávního majetku, na který finální rozhodnutí správního orgánu prvního stupně dopadá, zdejší soud nevyhodnotil jako změnu předmětu řízení, nýbrž jeho postupné upřesňování. Ostatně jak v oznámení o zahájení řízení, tak v rozhodnutí krajského úřadu je vodoprávní majetek vymezen především odkazem na IČME, která se v průběhu řízení nijak neměnila.

47. Zdejší soud tudíž na základě všeho výše uvedeného v bodech 30 - 46 konstatuje, že námitku nedostatečně stanoveného předmětu správního řízení vyhodnotil jako nedůvodnou. Současně má za neopodstatněnou i námitku nesrozumitelnosti napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť tato vycházela z presumpce důvodnosti námítky, že nebyl jasně a určitě vymezen předmět správního řízení.

Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů

48. Následně se krajský soud zabýval žalobní námitkou spočívající v nedostatečném vypořádání odvolací námítky žalobce stran přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na vystoupivší osobu zúčastněnou na řízení.
49. Opomenutí vypořádání některé z odvolacích námitek má zásadně za následek nepřezkoumatelnost odvolacího rozhodnutí pro nedostatek důvodů (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2006, č. j. 2 As 37/2006-63, publ. pod č. 1112/2007 Sb. NSS, nebo ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
50. K nepřezkoumatelnosti odůvodnění rozhodnutí správních soudů Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, dále uvedl, že pokud není „[...] z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá.“ Uvedený závěr lze bez dalšího aplikovat také na nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů.
51. Jak vyplynulo z textu doplnění odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, žalobce na základě rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278, dovozoval tu skutečnost, že práva a povinnosti Svazku (jakožto svým způsobem pronajímatele) s vystoupením osoby zúčastněné na řízení přešly na osobu zúčastněnou na řízení, která tak byla stále zavázána vůči žalobci jakožto nájemci a provozovateli předmětného vodohospodářského majetku. Této argumentaci věnoval žalobce celá doplnění odvolání ze dne 27. 2. 2017 a ze dne 29. 11. 2017.
52. V rámci napadeného rozhodnutí k posuzované žalobní námitce přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na osobu zúčastněnou na řízení uvedl žalovaný, že rozsudek Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 70 Co 104/2016 nelze analogicky použít pro projednávaný případ. Jako důvod pro to uvedl, že jak žalobce, tak krajský soud v předmětném rozsudku předpokládají pouze soukromoprávní charakter provozní smlouvy, což však neodpovídá požadavkům kladeným na provozování infrastruktury dle

zákonu o vodovodech a kanalizacích. Dle žalovaného vystoupením ze Svazku tomuto zaniklo právo nakládat s majetkem členů, kteří ze Svazku vystoupili, pokud se nejedná o majetek, který Svazek vybudoval na své náklady či pokud nebylo mezi Svazkem a vystupujícím členem dohodnuto jinak. V souvislosti s tímto odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2014, č. j. 7 As 35/2013-50, a také na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 2. 2017, č. j. 70 Co 104/2016-278.

53. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí (jak ho soud shrnul v předcházejícím odstavci) nelze seznat, z jakého důvodu (kromě stručného odkazu na nikoliv soukromoprávní charakter provozní smlouvy) žalovaný odmítl přechod práv a povinností vyplývajících z provozní smlouvy ze Svazku na osobu zúčastněnou na řízení. Přednesená úvaha žalovaného nasvědčuje tomu, že podle něj podléhá předmětná provozní smlouva (potažmo ta její část, která se týká výlučně provozu vodovodů a kanalizací) specifickému zákonnému režimu, možná snad režimu veřejnoprávních smluv. Pokud ovšem žalovaný chce skutečně vycházet z toho, že posuzovaný smluvní vztah v části týkající se provozu vodovodů a kanalizací podléhá zcela odlišnému právnímu režimu (v případě veřejnoprávních smluv viz zejména zásadní odlišnosti uvedené v § 170 správního řádu), musí takový závěr ve svém rozhodnutí jednoznačně vyjádřit a odůvodnit a musí také uvést, jaké konkrétní důsledky z této skutečnosti plynou
54. Nadto zdejší soud považuje za značně zmatečné to, že v jednom odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný odmítá názor uvedený v rozsudku Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 70 Co 104/2016, zatímco v dalším odstavci tento (či jiný – to není ze znění odůvodnění zjiitelné) názor vyjádřený v tom samém rozsudku přijímá a odkazuje na něj.
55. Žalovaný se tedy s posuzovanou odvolací námitkou dostatečným a přezkoumatelným způsobem věcně nevypořádal. Z napadeného rozhodnutí totiž nelze zjistit úvahy žalovaného, kterými se řídil, když posuzoval přechod práv a povinností ze Svazku na osobu zúčastněnou na řízení.
56. Nedostatečnost vypořádání předmětné námítky sám žalovaný přiznal ve svém vyjádření k žalobě, kde předmětnou námitku blíže věcně posoudil. Dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu však nedostatky odůvodnění správního rozhodnutí nemohou být zhojeny cestou doplnění důvodů rozhodnutí v rámci vyjádření k žalobě (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58, či rozsudek ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 80/2008-68, publ. pod č. 1787/2009 Sb. NSS), a to ani, kdyby se s tímto vypořádáním *ex post* soud názorově ztotožnil. Stejně tak zdejší soud nemůže skrze svůj rozsudek přistoupit k vypořádání opomenutých námitek, resp. přistoupit k nápravě vady správního rozhodnutí spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2006, č. j. 2 Afs 100/2005-106), neboť by takto nepřipustným způsobem nahrazoval úvahy správních orgánů.
57. Soud proto nemohl rozhodnout jinak, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. V následujícím řízení bude muset žalovaný přezkoumatelným způsobem zdůvodnit, proč shora označené odvolací námitky považuje či nepovažuje za liché, mylné nebo vyvrácené.
58. S ohledem na výše uvedený závěr o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí ve vztahu k posouzení přechodu práv a povinností z provozní smlouvy na osobu zúčastněnou

na řízení, zdejší soud nemohl s odkazem na citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 2 Afs 100/2005 přistoupit k věcnému přezkoumání napadeného rozhodnutí a závěrů žalovaného, které právě v napadeném rozhodnutí absentují.

VII. Shrnutí a náklady řízení

59. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud po provedeném řízení k závěru, že napadené rozhodnutí je třeba zrušit pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. bez nařízení jednání zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem soudu.
60. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl ve věci úspěšný, soud mu proto přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči žalovanému. Náklady řízení žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3.000 Kč a z odměny a náhrady hotových výdajů zástupce žalobce. Odměna zástupce činí dle § 9 odst. 4 písm. d), § 7 bod 5. a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za tři úkony právní služby (příprava a převzetí věci a sepsí žaloby, sepsí písemného podání ve věci samé – replika k vyjádření žalovaného) 3 x 3.100 Kč a náhrada hotových výdajů činí dle § 13 odst. 3 citované vyhlášky 3 x 300 Kč. Jelikož je právní zástupce žalobce plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna a náhrada hotových výdajů o částku odpovídající této dani, tj. o 2.142 Kč. Za poradu s klientem před podáním žaloby a před podáním repliky soud mimosmluvní odměnu ani paušální náhradu hotových výdajů nepřiznal, neboť tvrzené úkony nebyly právním zástupcem žalobce žádným způsobem doloženy.
61. Vzhledem k uvedenému v předchozím odstavci celková výše nákladů řízení žalobce činí 15.342 Kč, jejíž náhradu mu je žalovaný k rukám jeho právního zástupce povinen zaplatit v soudem stanovené třicetidenní lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 11. prosince 2019

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu